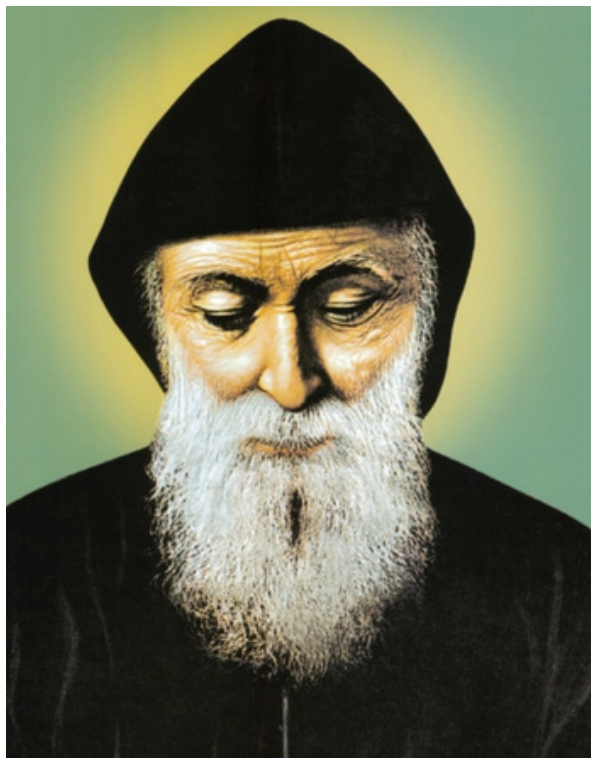

الجمعية الكاثوليكية العامة لحركة
جماعات القديس شربل في بولندا

كتاب صلاة الجماعة
Modlitewnik wspólnotowy

الجمعية الكاثوليكية العامة لحركة
جماعات القديس شربل في بولندا
كتاب صلاة الجماعة

Tylko do użyciu prywatnego

Wspólnota Świętego Szarbela

Wersja przystosowana do potrzeb wiernych w Polsce

Maronicka Fundacja Misyjna w Polsce
www.maronici.pl | biuro@maronici.pl

OBRZĘD WYSTAWIENIA I BŁOGOSŁAWIENSTWA EUCHARYSTYCZNEGO

WYSTAWIENIE

79 [69]¹. Gdy wierni zgromadzą się i śpiewają pieśń, jeżeli okoliczności za tym przemawiają, celebrans wychodzi do ołtarza. Jeżeli Najświętszy Sakrament jest przechowywany poza ołtarzem wystawienia, celebrans, okrywszy się welonem, przenosi Najświętszy Sakrament z miejsca przechowywania w towarzystwie ministrantów lub wiernych z zapalonymi świecami.

Puszkę lub monstrancję stawia się na mensie ołtarza nakrytej obrusem. Jeżeli wystawienie w monstrancji ma trwać dłużej, można posłużyć się tronem, ustawionym na podwyższeniu., Trzeba jednak uważać by nie był on zbyt wysoko i daleko. Po dokonaniu wystawienia w monstrancji, celebrans okadza Najświętszy Sakrament. Następnie, jeżeli adoracja trwa dłuższy czas, może odejść.

80. [70]. Hostię przeznaczoną do dłuższego i uroczystego wystawienia należy konsekrować podczas Mszy świętej odprawianej bezpośrednio przed adoracją i po Komunii umieścić ją w monstrancji na ołtarzu. Mszę kończy się modlitwą po Komunii, opuszczając obrzędy zakończenia. Zanim kapłan odejdzie, stosownie do okoliczności, ustawia Najświętszy Sakrament i okadza Go.

¹ Obrzęd ten pochodzi z księgi *Komunia święta i kult Tajemnicy Eucharystycznej poza Mszą świętą dostosowane do zwyczajów diecezji polskich*, Księgarnia św. Jacka, Katowice 2016, s. 41-46

Jeśli parafia posiada relikwię świętego, nie może być ona umieszczona na ołtarzu z Najświętszym Sakramentem, ale musi być umieszczona pod ołtarzem lub w innym godnym miejscu.

ADORACJA

81. (71). Podczas wystawienia tak należy ułożyć modlitwy, śpiewy i czytania, by wierni adorujący skupiali swoją uwagę na Chrystusie Panu.

Z tego powodu w czasie wystawienia Najświętszego Sakramentu nie należy stosować modlitw lub praktyk pobożnych, które bezpośrednio nie koncentrują uwagi wiernych na wystawionym Najświętszym Sakramencie, np. tzw. modlitwy o uzdrowienie, modlitwy wstawienniczej, ucałowania relikwii itp.²

Celem ożywienia wewnętrznej modlitwy, należy dobierać czytania z Pisma Świętego, głosić homilię albo krótkie egzorty, które by pomogły wiernym coraz głębiej cenić tajemnicę eucharystyczną. Na słowo Boże niech wierni odpowiadają śpiewem. W pewnych zaś momentach dobrze jest zachować milczenie.

MODLITWA WSTĘPNA

82. (72). Przed Najświętszy Sakramentem wystawionym na dłuższy czas, można odprawiać jakąś część Liturgii godzin, zwłaszcza Godziny główne. Przez Liturgię godzin, uwielbienia i dziękczynienia, składane Bogu w czasie sprawowania Eucharystii, rozciąga się na różne pory dnia, a Kościół kieruje swe błagania do Chrystusa, przez Niego zaś do Ojca w imieniu całego świata.

² Por. KONGREGACJA NAUKI WIARY, *Instrukcja na temat modlitwy w celu osiągnięcia uzdrowienia od Boga. Aspekty doktrynalne*, 5.

83. „Nigdy jednak wystawionego Najświętszego Sakramentu nie powinno się, nawet na krótko, pozostawiać bez wystarczającego nadzoru. Stąd należy postępować tak, aby w ustalonych porach niektórzy wierni, nawet na zmianę, zawsze byli obecni”.³

K. Boże, Ojciec uwielbiony w swoich świętych nieskończoną chwałą, który pociągnąłeś serce Ojca Szarbela, by obrał życie pustelnicze i obdarzyłeś go łaską i mocą do oderwania się od świata przez cnoty monastyczne, czystość, posłuszeństwo i ubóstwo, prosimy Cię, byś obdarzył nas łaską, abyśmy kochali Ciebie i służyli Tobie, jak on ukochał Ciebie i służył Tobie.

Boże Wszechmocny, który objawiłeś moc wstawiennictwa Świętego Szarbela przez liczne cuda i łaski, obdarz nas za Jego wstawiennictwem łaską, o którą prosimy [chwila ciszy].

W. Amen.

³ KONGREGACJA KULTU BOŻEGO I DYSCYPLINY SAKRAMENTÓW, *Instrukcja „Redemptionis Sacramentum” o tym, co należy zachowywać, a czego unikać w związku z Najświętszą Eucharystią*, 138

albo:

K. Panie Jezu, Synu Rodziny Nazaretańskiej, który wezwałeś swego serdecznego przyjaciela, Szarbela, do życia mniszego i pustelniczego, i utwierdziłeś w jego duszy wiarę pośród jego chrześcijańskiej rodziny z Beka'kafra, obdarz nas jego wstawiennictwem w intencji rodzin, które ożywia silna wiara, cnoty „domowe” i przykład rodziców, aby były szkołą prawdziwego życia chrześcijańskiego i powołań zakonnych.

W. Amen

NABOŻEŃSTWO DO ŚWIĘTEGO SZARBELA
WEDŁUG WSCHODNIEGO RYTU MARONICKIEGO

84. Kościół maronicki jest Kościołem katolickim. Słowo ekumenizm nam się tutaj nie przyda, bo dotyczy wyznań chrześcijańskich innych niż katolickie. Wewnątrz Kościoła katolickiego nie mówimy o ekumenizmie tylko o braterskiej, trwającej jedności. W naszej wyobraźni katolicyzm utożsamia się z Kościołem rzymskokatolickim dlatego, że w Polsce dominują katolicy obrządku rzymskiego.
85. Kościół katolicki ma dwie główne gałęzie, zachodnią (znany jako Kościół rzymski) i wschodnią. W obrębie Kościoła wschodniego

działają cztery patriarchalne siedziby główne, które odegrały ważne miejsce w historii: Jerozolima, Aleksandria (Egipt), Antiochia i Konstantynopol. W obrębie Tradycji antiocheńskiej funkcjonują dwa rytę: syryjsko-zachodni i syryjsko-wschodni.

Kościół maronicki należy do Kościołów Tradycji syryjsko-zachodniej, której językiem liturgicznym jest syriacki (syroaramejski). Kościół maronicki wpisuje się w bogatą tradycję chrześcijaństwa wschodniego, będąc jedną z najstarszych wspólnot w całym chrześcijaństwie.

Kościół ten jest jedynym spośród wszystkich Kościołów wschodnich, który na przestrzeni wieków pozostawał cały czas w pełnej komunii z Rzymem, pomimo ogromnie bolesnych doświadczeń. Jest to ryt maronicki w Kościele katolickim, ściśle złączony z papieżem i Stolicą Apostolską.

"Wyjdź, aby stanąć na górze wobec Pana!" (1 Krl. 19,11)

MODLITWA WSTĘPNA

K. O, Panie, możemy sobie wyobrazić, że te słowa które wypowiedziałeś do Eliasza, wyszeptaleś także Twojemu umiłowanemu słudze, a naszemu Patronowi, św. Szarbelowi.

Wszechmocny Panie nieba i ziemi, możemy wyobrazić sobie jak objawiłeś swoją chwałę św. Szarbelowi, podobnie jak to uczyniłeś wobec Eliasza, że mógłbyś przenosić góry, kruszyć skały Twoim wichrem, ogniem i trzęsieniem ziemi. Ale wiemy też, że możesz objawić się jak delikatny wietrzyk.

Panie Boże, pomóż nam przewyciężyć hałas tego świata, tak abyśmy – podobnie jak św. Eliaz i św. Szarbel mogli usłyszeć Twój delikatny szept w naszym życiu.

Eliasz został wezwany na górę i tam spotkał Ciebie. O, Panie, zostało nam to objawione przez Świętą Matkę Kościół jak również przez Twoje wierne sługi, że Twój umiłowany Szarbel również spotkał Ciebie na górze. Miał tylko dwóch towarzyszy w swoim domku na górze: Syna Bożego, którego doświadczał w Piśmie świętym i Eucharystii oraz naszą błogosławioną Matkę Maryję.

W bojaźni Bożej Eliasz zakrył twarz swoim płaszczem, gdy usłyszał Twój głos, o Panie. Święty Szarbel stawał przed Twoim obliczem ukrytym w Najświętszym Sakramencie.

Lecz, o Panie, czy dziecko może się lękać swojej matki, a tym bardziej swojego Boga i Zbawiciela, który raczył przyjść na ziemię poprzez niegodne ręce kapłana i zamieszkać na zawsze wśród swoich braci w Najświętszym Sakramencie, nazywając nas swoimi przyjaciółmi? Poprzez przykład św. Szarbela mówisz do nas Panie, przypominając nam swoje słowa: „ *Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego*” (J 15,15).

O Panie, dziękujemy Ci, że dajesz nam się poznać przez Twoją obecność

w Eucharystii, przez Twój Święty Kościół oraz Pismo Święte, Twoją Najświętszą Matkę, Aniołów i Świętych, a szczególnie przez postać św. Szarbela, którego czcimy ze względu na jego służbę wobec Ciebie. Modlimy się za jego wstawiennictwem, abyśmy wzrastali w świętości i bliskości z Tobą, aż staniemy twarzą twarz w wiecznej chwale Nieba.

W. Amen

MODLITWA DO MATKI BOŻEJ „CEDRU LIBANU”

K. O Maryjo, Ty, która zostałeś nazwana „Cedrem Libanu”, spójrz na Twoje dzieci, które dziś i zawsze proszą o Twoją matczyną, prowadzącą dłoń. Uproś nam wiarę, abyśmy nie upadali pod ciężarem naszego życia podobnie jak cedry, które nie uginają się pod naporem wiatru.

Rozwijaj w nas nadzieję, nadzieję zmartwychwstania, w której – w co

wierzimy – tak jak Twój Boski Syn nam to objawił, możemy docenić prawdziwą radość, która powinna być naszym udziałem.

Droga Matko, pomnażaj naszą miłość, którą powinniśmy okazywać Trójcy Przenajświętszej: Ojcu, Synowi i Duchowi Świętemu; naszą synowską miłość do Ciebie oraz prowadź nas do doskonałej miłości bliźniego w stałej modlitwie i praktyce.

Teraz klęczę u Twoich stóp, o umiłowana Matko, prosząc o błogosławieństwo i Twoje wstawiennictwo u Twojego Boskiego Syna dla wszystkich – dla siebie, dla naszych rodzin i przyjaciół, a zwłaszcza o [prośba].

*O Pani ufność nasza
w modlitwy Twej obronie.*

*Chroń nas,
Królowo Pokoju.*

W. Amen

LITANIA DO ŚW. SZARBELA

Kyrie eleison. **Chryste eleison. Kyrie eleison.**

Chryste, **usłysz nas.**

Chryste, **wysłuchaj nas.**

Ojczye z nieba Boże, **zmiłuj się nad nami.**

Synu, Odkupicielu świata Boże,

Duchu Święty Boże,

Święta Trójco, jedyny Boże,.

Święta Maryjo, Królowo Pustelników,

módl się za nami.

Święty Szarbelu, żyjący cudzie Boga, –

Święty Szarbelu, bohaterze

pobożności, miłości i wiary,

Święty Szarbelu, pustelniku

zdumiewającymi cudami słynący,

Święty Szarbelu, gardzący bogactwami

świata,

Święty Szarbelu, drogocenny aromacie

świat przenikający,

Święty Szarbelu, wonne kadzidło cedrów

Libanu,

Święty Szarbelu, którego grób
przez czterdzieści dni nadziemskim
blaskiem jaśniał,
Święty Szarbelu, wdzięczny powierniku
wysłuchujący próśb wiernych,
Święty Szarbelu, niewinny i posłuszny
ponad wszelką chwałę,
Święty Szarbelu, biedaku kochający
i przyjmujący z miłością każde
cierpienie,
Święty Szarbelu, głosie wołający i budzący
sumienia,
Święty Szarbelu, bezcenny klejnocie
zakonów,
Święty Szarbelu, skarbie nasz i chlubo,
Święty Szarbelu, naczynie wonności,
Święty Szarbelu, wzorze cierpliwości i
milczenia,
Święty Szarbelu, ogrodzie cnót,
Święty Szarbelu, przyjacielu
Ukrzyżowanego,
Święty Szarbelu, radości nieba i ziemi,

Święty Szarbelu, gwiazdo oświecająca
zabłąkanych,

Święty Szarbelu, upojony Bogiem,

Święty Szarbelu, uwieńczony chwałą,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata,

przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata,

wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata,

zmiłuj się nad nami.

K. Módl się za nami Święty Szarbelu, wielki
Pustelniku Boga.

W. Abyśmy się stali godnymi obietnic
Chrystusowych.

Módlmy się: Boże, Ty wezwałeś świętego
Szarbela, kapłana i pustelnika porwałeś i
zraniłeś pięknnością Swojego Oblicza już tu

na ziemi, przez co stał się mocarzem ducha i heroicznym wzorem modlitwy oraz pokuty.

Dzięki Kościołowi, Mistycznemu Ciału Chrystusa, był w nieustannym zjednoczeniu ze swoim Panem i z ludźmi, poprzez okazywane im Miłosierdzie.

Zaszczep, prosimy, za jego wstawiennictwem w nasze serca zrozumienie dla ważności życia duchowego, pragnienie zadośćuczynienia oraz tego, co jest konieczne dla naszego uświęcenia i zbawienia, ponieważ nie potrafimy go tak doskonale naśladować w samotności, umartwianiu i sposobach uświęcania się.

Wszechmocny, wieczny Boże, który dałeś nam w osobie świętego Szarbela wzór, jak mamy nieustannie realizować i doceniać życie nadprzyrodzone, a także potrzebę pokory i wyrzeczenia się, racz nam udzielić za jego wstawiennictwem łaski, o którą Cię prosimy. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen

AKT ZAWIERZENIA ŚW. SZARBELOWI

K. Święty Ojciec Szarbelu, który wyrzekłeś się przyjemności świata i żyłeś w pokorze i ukryciu w samotności eremu, a teraz przebywasz w chwale nieba, **wstawiaj się za nami.**

Rozjaśnij nasze umysły i serca, utwierdź wiarę i wzmocnij wolę.

Rozpal w nas miłość Boga i bliźniego. Pomagaj w wyborze dobra i unikaniu zła.

Broń nas przed wrogami widzialnymi i niewidzialnymi i wspomagaj w naszej codzienności.

Za Twoim wstawiennictwem wielu ludzi otrzymało od Boga dar uzdrowienia duszy i ciała, rozwiązania problemów w sytuacjach po ludzku beznadziejnych.

Wejrzyj na nas z miłością, a jeżeli będzie to zgodne z wolą Bożą, uproś nam u Boga łaskę, o którą pokornie prosimy, a przede wszystkim pomagaj nam iść codziennie drogą świętości do życia wiecznego.

W. Amen.

BŁOGOSŁAWIENSTWO

86. (73). Pod koniec adoracji kapłan lub diakon przychodzi do ołtarza i po przyklęnięciu, na oba kolana klęka. Śpiewa się hymn albo inną pieśń eucharystyczną (pieśni zatwierdzone do użytku w liturgii).

W tym czasie celebrans klęcząc okadza Najświętszy Sakrament, jeżeli wystawienie było w monstrancji. Przed błogosławieństwem, które kończy adorację, zwłaszcza kiedy jest krótka, można śpiewać tylko ostatnią część hymnu Sław języku, tajemnicę, a mianowicie od słów: **Przed tak wielkim Sakramentem...**

Można śpiewać inne hymny i pieśni eucharystyczne.

87. (74). Następnie celebrans wstaje i mówi: Módlmy się. Następuje krótka chwila milczenia, po której celebrans odmawia jedną z niżej podanych modlitw:

A: Boże, Ty w Najświętszym Sakramencie zostawiłeś nam pamiątkę swej męki, daj nam taką czią otaczać święte tajemnice Ciała i

Krwi Twojej, abyśmy nieustannie doznawali owoców Twego odkupienia. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

albo:

B: Panie Boże, wierzymy i wyznajemy, że Jezus Chrystus narodzony z Dziewicy Maryi i umęczony na krzyżu jest obecny w Najświętszym Sakramencie, spraw, abyśmy z tego Boskiego źródła czerpali łaskę wiecznego zbawienia. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

albo:

C: Panie Boże, daj nam godnie wielbić, ukrytego w Najświętszym Sakramencie, Twojego Syna, który został za nas zabity jak baranek, abyśmy mogli oglądać Go w wiecznej chwale. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

albo:

D: Boże, Ty nam dałeś prawdziwy Chleb z nieba, spraw, abyśmy mocą duchowego pokarmu zawsze żyli w Tobie i w dniu ostatecznym chwalebnie zmartwychwstali. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

albo:

E: Boże, nasz Ojczy, oświeć nasze serca światłem wiary i rozpal ogniem miłości, abyśmy w duchu i prawdzie całym oddaniem wielbili Chrystusa, którego w tym Sakramencie wielbimy jako naszego Boga I Pana. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

albo:

F: Boże, Ty nas odnawiasz przez Najświętszy Sakrament, niech On napęlni nasze serca słodyczą Twojej miłości i pomoże dążyć do niewypowiedzianych

bogactw Twojego Królestwa. Przez
Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

albo:

G: *(zwłaszcza w okresie wielkanocnym)*
Boże, Ty przez paschalne misterium
Chrystusa odkupiłeś wszystkich ludzi,
zachowaj w nas dzieło swojego
miłosierdzia, abyśmy nieustannie czcąc
tajemnicę naszego zbawienia, mogli
osiągnąć jego owoc. Przez Chrystusa Pana
naszego.

W. Amen.

88. (75). Po modlitwie kapłan lub diakon, włożywszy welon, przyklęka, wstaje, bierze monstrancję lub puszkę i w milczeniu czyni znak krzyża nad wiernymi.

SCHOWANIE NAJSWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

89. (76). Po błogosławieństwie, ten sam kapłan lub diakon, który błogosławił (albo inny kapłan lub diakon) chowa Najświętszy Sakrament w tabernakulum, przyklęka i odchodzi. W tym czasie wierni, stosownie do okoliczności, wykonują jakąś akłamację lub śpiewają odpowiednio dobraną pieśń.